

MAHARADŽI NA HARVARD UNIVERZITETU

Hvala Harvardu što mi je otvorio vrata uma, i hvala Prem Ravatu što mi je otvorio vrata srca.

Hvala za ovu lepu, toplu bostonsku dobrodošlicu. Postoje trenuci u životu kada naiđemo na određene stvari, i ako bi neko pokušao da ih objasni, to bi bilo veoma komplikovano. Neverovatno komplikovano. Mir je takođe, što se tiče teorije, veoma komplikovan. A ovo sam shvatio, samo posmatranjem stvari. Shvatio sam da je bilo potrebno puno toga da bi čovek otišao na Mesec. Zaista jeste. Puno tehnologije. I bez sumnje - to je bilo u ime čovečanstva - čovek je sleteo na Mesec. Ali mir i dalje izmiče ovom svetu. Mora da je jako komplikovan. Komplikovaniji od odlaska na Mesec. Ako je tako komplikovan, shvatio sam da je poput vožnje bicikla, suviše komplikovano. Sve što možeš da uradiš je da inspirišiš ljude da pronađu način da osete taj mir. I sve to počinje sa predstavljanjem mogućnosti. Jer svako za sebe ima svoju verziju mira. Na šta ja mislim? Ako živiš u gradu, sirene i sve to što se dešava po čitav dan i dobar deo noći, onda za vikend kada izađeš iz grada i odeš na to mirno mesto gde je lepo, nema sirena i kažeš: "Ovde je tako mirno." To nije mir. Odsustvo sirena nije mir. Odsustvo taksija koji trube nije mir. Odsustvo automobilskih guma koje škripe nije mir. Ali samo udaljavanje od tih situacija, izgleda mirno. To se od slučaja do slučaja razlikuje kod ljudi. Ako je neko izgubio nešto dragoceno i to ga izluđuje, stalno razmišlja o tome, i pitaš ga: "Koja je tvoja verzija mira?" Odgovor bi bio: "Ako to pronađem biću miran." Rešenje samog problema, nije mir. Šta je onda pravi mir? Pravi mir. Koji je isti za svako ljudsko biće na ovoj zemlji. Postoji mir, koji se odnosi na svakog pojedinca. Mir koji boravi u srcu svakog ljudskog bića na ovoj zemlji. Mir koji nije prolazan. Mir koji nije povezan sa politikom. Mir koji se ne nalazi u formulama kakav bi ovaj svet trebao biti. Ne nečija vizija, već taj mir boravi u svakoj osobi bez obzira da li je bogata ili siromašna, dobra ili loša, da li je ispravna ili greši, čak i u njenom najmračnijem satu. Taj mir boravi u toj osobi čak i da je okružena morem, ne rekomb, ne jezerom već morem konfuzije i sumnji. Mir koji je mnogo više od odsustva ljutnje. Mir koji nije odsustvo nečega već prisustvo nečega divnog. Mir. I žed za tim mirom koja je kroz sve vekove, civilizacije, stvarna u srcu svakog ljudskog bića.

Čujemo reč istina. Čujemo reč istina. To je inspirativna reč. Istina. Da li o istini treba raspravljati? Da li nečija istina može biti nešto drugo za nekog drugog? Ili postoji istina koja je zajednička za svaku osobu na ovoj zemlji? A ako postoji takva istina onda je to istina koju treba tražiti. Istina koja je opstala uprkos različitim razmišljanjima u društvu. Istina zbog koje je Sokrat rekao: "Upoznaj samog sebe." Mi raspravljamo o tome šta to znači, pričamo šta bi to moglo biti, pa čak i teoretišemo o čemu je Sokrat možda razmišljao kada je rekao: "Upoznaj samog sebe." Ali nismo se upustili u to da upoznamo sebe. Suviše smo zauzeti udaljavanjem od tog procesa, u kojem čovek kaže: "Ja osećam tu žed u svom životu, i to nije nešto što sam stvorio." I zašto u sebi ne potražim rešenje, vodu za kojom žednim. Jer to su dobre vesti. Dobre vesti su da je žed u tebi i da je voda koja će ugasiti tu žed takođe u tebi. Dobra vest je da ono što tražiš je u tebi. I način kako da dođeš do toga je takođe u tebi. Postoji tako slatka stvarnost, koja nije prekrivena sukobima i bolom. Nije prekrivena sumnjama i pitanjima. Već pleše, pleše u svakom ljudskom biću. Zato što postojiš, zato što si živ. Ali treba da staneš na trenutak i shvatiš divnu stvarnost postojanja. Treba da staneš na trenutak i shvatiš svoju žed, svoju žed, a ne žed koju si naučio. Ljudi kažu: "Ali ja nisam učio o žeđi." Jesi.

Svaki put kada vidiš izlog prodavnice, to je mali znak na kome piše "ovo ti treba". Svaki put kada vidiš reklamnu tablu "treba ti ovo". Treba ti ovo, treba ti ono. I verujte mi ja to ne kritikujem. To je u redu. Tako svet funkcioniše. Ali koja je moja potreba koju nisam pozajmio, učio, već koju sam uvek imao? Uvek imao. Ljudi kažu: "Kako to da nisam svestan te potrebe?" Zato što smo postali stručnjaci, u njenom prikrivanju. Stručnjaci. Pojačajmo

buku. Tako mi sređujemo stvari. Ako čujemo buku u kolima koja nam se ne sviđa, nema problema, pojačaj radio, i buka će nestati.

Ja sam danas došao, da ti predložim, da prihvatiš tu žed, i kažem ti da je to najslađa i najdivnija žed koju si ikada imao u svom životu. I kažem ti, da je to žed za jednom od najplemenitijih stvari koje ljudsko biće može imati. A ta stvar... od svih stvari koje možemo da uradimo, od svega što možemo da postignemo u životu, postoji još nešto što možemo postići i to smatram neverovatno plemenitim. A to je da budemo ispunjeni. Da budemo ispunjeni. Mnogi ljudi kažu: "Zar to nije jako sebično?" Ugašena svetiljka ne može ništa osvetliti. Niti može osvetliti prostor oko sebe niti može upaliti drugu svetiljku. Da bi ta svetiljka mogla nešto tako uraditi, mora biti upaljena. Upali svoju svetiljku. Upali je. Ljudi kažu: "Ako upalim svoju svetiljku nakon nekog vremena će se ugasiti." Pogledaj stvarnost. Ugasiće se. Ali dok imaš priliku, upali je.

Neka postoji ispunjenje i sigurnost u tvom životu. Neka postoji jasnoća u tvom životu. Neka postoje odgovori u tvom životu. Ne samo pitanja. Već odgovori. Ti postojiš. I zato što postojiš imaš priliku da budeš ispunjen. To je jednostavno. Neverovatno jednostavno. Jednostavno ali duboko. To je ovo postojanje. Ovaj dah dolazi i odlazi. I ponovo dolazi. I ponovo odlazi. I ja u svom životu hodam korak po korak. Mnogi ljudi kažu: "Reci nam nešto što će nam doneti mir." Šta da uradimo da dođemo do tog mira. Ovde nastaje problem. Kad god si čuo da postoji nešto lepo, morao si da odeš i da to nabaviš. Sećaš se! Ovde nastaje problem. Ono o čemu govorim već imaš. Ti imaš mir u sebi. Ne moraš nigde da ideš da bi došao do njega. Imaš ga. Otkrij ga. Da li znaš kako to izgleda kad nešto otkriješ? Pogledaj ovaj dah. Kao što ga nikada ranije nisi gledao. Pogledaj ovaj život. Kao što ga nikada ranije nisi gledao. Pogledaj ovo postojanje kao što ga nikada ranije nisi gledao. Pogledaj mir kao što ga nikada ranije nisi gledao. Pogledaj ovaj trenutak. Ovaj trenutak. Kao što ga nikada ranije nisi gledao. Ti to možeš. Ti imaš fotoaparat srca koji će uraditi "klik". To srce može uraditi. Klik. I snimiti. A kada postaneš tako dobar u posmatranju tog trenutka, i kada u tom trenutku snimiš mir, snimiš radost, kažem ti da ćeš imati veliku zbirku koja će trajati do kraja tvog života. Ovo je zaista tako jednostavno. Jer se odnosi na nas.

Nama je u ovom svetu potreban mir. Mi ćemo u ovom svetu imati najviše koristi od mira. Toliko smo se udaljili od nečega što je bilo tako jednostavno. I treba da se vratimo kući. Dom treba da je tamo gde se nalaziš. Ne zgrada sa četiri zida, krovom, i određenim brojem. Jer pre mnogo vremena je napravljen dom koji se zove "ti". Ti poznaješ mnoge adrese, ali jedna adresa nedostaje. To je tvoja adresa. Tvoja. Predstavljen si mnogim ljudima. I poznaješ mnoge ljude. Ali jednoj osobi nisi predstavljen. Nisi predstavljen sebi. Jer niko ne kaže: "Dozvoli da ti predstavim tebe." Osim mene. To ja radim. Putujem svetom i govorim: "Dozvoli da ti predstavim tebe." Mnogi kažu: "To je ludo." Razmisli o tome. Kada si poslednji put predstavljen sebi? Sebi.

Jer kad pogledaš ovaj svet vidiš drvo, bananu, mango. To je zato što si živ. Da nisi živ ništa ne bi video. To znam. Ti si taj koji uzme tu breskvu stavi usta i kaže: "Mmmm." Nikada nisam video da breskva to uradi. Uđe u nečija usta i kaže: "Mmmm." Ne. Ti to radiš. Jer imaš sposobnost da ceniš. Koristi je. Koristi tu sposobnost cenjenja. Stavi ispred nje nešto što je vredno cenjenja. I ceni. A najvrednija stvar za cenjenje je sam život. Sve ostalo će se promeniti jer to je priroda stvari. Da bi video svoje lice treba ti ogledalo. Da bi video svoje lice treba ti ogledalo. Ne treba ti ogledalo da bi video lice nekog drugog. Da bi video ono što je u tebi takođe ti treba ogledalo. Ogledalo koje će ti prikazati sliku onakvu kakva jeste, bez izmena. Sve se svodi na to da se utišaš da bi mogao da čuješ ono što govorim. Do sada si možda čuo par reči, a ostalo je bilo samo pokretanje usana. Utišaj se. Onda ćeš moći da čuješ ono što govorim, jer to što govorim ti već znaš, i uvek si znao. Znao si da je mir u tebi. Oduvek si znao da je u tebi odgovor na suštinsko pitanje koje si postavio. Ti si to znao. Slušaj, i slušaj najiskrenije zato što želiš da budeš ispunjen. Zato što želiš da budeš u miru, zato što si zainteresovan za mogućnost koju ti život nudi. Zainteresovan si. Mir, čak i usred haosa, mir postoji. Kada je čovek spokojan iznutra, tada mir počinje. Za tebe, tebe, tebe... Za

mene. Mir u mom srcu. To je mogućnost. To je ono što radim. Putujem svetom i govorim ljudima o miru.

Ljudi kažu da su to lepe reči, a ja im kažem: "Ako to želite mogu vam to omogućiti." Kako? Ja imam taj mir u sebi. Svestan sam tog mira u sebi. Da li to znači da nemam problema? Naravno da imam. Da li to znači da se nikad ne naljutim? Naravno da se naljutim. Da li sam ja biljka sve vreme? Ne nisam. To su samo opravdanja, pravila. "O Bože, ako budem osećao mir potpuno ću se promeniti. Da li moram da promenim religiju? Da moraću." A zašto? Da li tvoja religija kaže da ne smeš da osećaš mir? Reci mi koja religija kaže da ne bi trebalo da osećaš mir. Naravno da ne. Tvoj način kako komuniciraš sa svojim Bogom, divno. Ali zašto bi to sprečavalo postojanje mira u tvom srcu. Tu već boravi. To je ono što nudim. O tome govorim. To je ono što želim da omogućim svakome ko to želi. Ta stvar koja ti se čini tako daleka ti je nešto najbliže što si imao. Razmisli o tome. Jer ako sam bar malo zagolicao maštu: "Mir je moguć. Zanimljivo." To je dobro.

Proširiti vidike. Ovo su divne institucije gde ljudi mogu proširiti svoje vidike. Mogu da uče. Jer nešto najdivnije je da možemo da učimo. I od svega toga što smo naučili i što ćemo naučiti ako bar nešto od toga vodi ka unutrašnjem ispunjenju mislim da bi to bilo divno. Hvala i laku noć.

OTKRITI VIŠE: WWW.PORUKAMIRA.ORG.YU